

Ivona Březinová

ZAJÍC KRAJÍC

Nebojím se

PÍSMENEK

Ilustrovala
Aneta Žabková

mladá fronta

Zajíc Krajíc

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.mf.cz
www.albatrosmedia.cz

Ivona Březinová

Zajíc Krajíc – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2024

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

**ZAJÍC
KRAJÍC**

Ivona Březinová

ZAJÍC KRAJÍC

Ilustrovala
Aneta Žabková

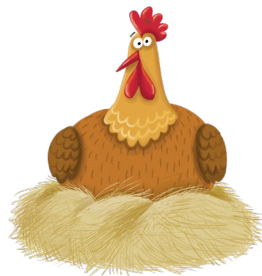
mladá fronta

Text © Ivona Březinová, 2024
Illustrations © Aneta Žabková, 2024

ISBN tištěné verze 978-80-204-6390-6
ISBN e-knihy 978-80-204-6400-2 (1. zveřejnění, 2024) (epub)
ISBN e-knihy 978-80-204-6401-9 (1. zveřejnění, 2024) (mobi)
ISBN e-knihy 978-80-204-6393-7 (1. zveřejnění, 2024) (ePDF)

www.brezinova.cz

ZAJÍC KRAJÍC NA LOVU SLEPIC

1.

BYL KRÁSNÝ DEN. SLUNCE HŘÁLO. LOUKA
SE ZELENALA. NEDALEKÝ LES VONĚL
JEHLIČÍM. NA ŠÍPKOVÉM KEŘI RAŠILY PRVNÍ
LÍSTKY. A POD KEŘEM SE UKRÝVAL ZAJEČÍ
PELECH.

FLORA SI TIŠE BROUSILA ZOUBKY O VĚTEV.
NORA SI PEČLIVĚ ČESALA SRST. JASONĚ

A MILOŇ POCHRUPÁVALI.

A BYSTRÍK VE SPÁNKU STŘÍHAL
UŠIMA, AŽ SI JE ZAUZLOVAL.

ASI SE MU NĚCO DIVOKÉHO ZDÁLO. MOŽNÁ
DOKONCE O DIVOČÁCÍCH.

ZAJÍC KRAJÍC SPAL JEN NA PŮL UCHA.

SOTVA BYSTRÍK ZAVADIL O JEHO ČUMÁČEK,
BYL KRAJÍC VZHŮRU.

„HA! NĚKDO TU JE!“ VYSKOČIL A ZAUJAL
BOJOVOU POZICI.

FLORA S NOROU SE ROZESMÁLY. ALE ZAJÍC
KRAJÍC JEN URAŽENĚ TRHL OCÁSKEM.

„NĚCO CÍTÍM...” TRVAL NA SVÉM. „A ZAJEČÍ
BOBKY TO NEJSOU.”

V PELECHU, KTERÝ SÁM UVÁLEL, LEŽEL
VŽDYCKY NA KRAJI. PROTO TAKY DOSTAL

JMÉNO KRAJÍC. ZPRVU DOUFAL, ŽE SE JEHO
SOUROZENCI BRZY Odstěhují. ŽE SI JAKO
SPRÁVNÍ ZAJÍCI VYBUDUJÍ SVOJE PELECHY
A POSTAVÍ SE NA VLASTNÍ NOHY. JENŽE
ONI SI SPÍŠ POSTAVILI HLAVU. PRÝ SE JIM
POD ŠÍPKOVÝM KEŘEM LÍBÍ, TAK PROČ SE
STĚHOVAT?

ZAJÍC KRAJÍC TEĎ OPATRNĚ VYSTRČIL
ČUMÁČEK VEN. ZAVĚTŘIL.

TO JE VŮNÍ!
ALE ŽÁDNÁ SE
MU NEZDÁLA
PODEZŘELÁ.

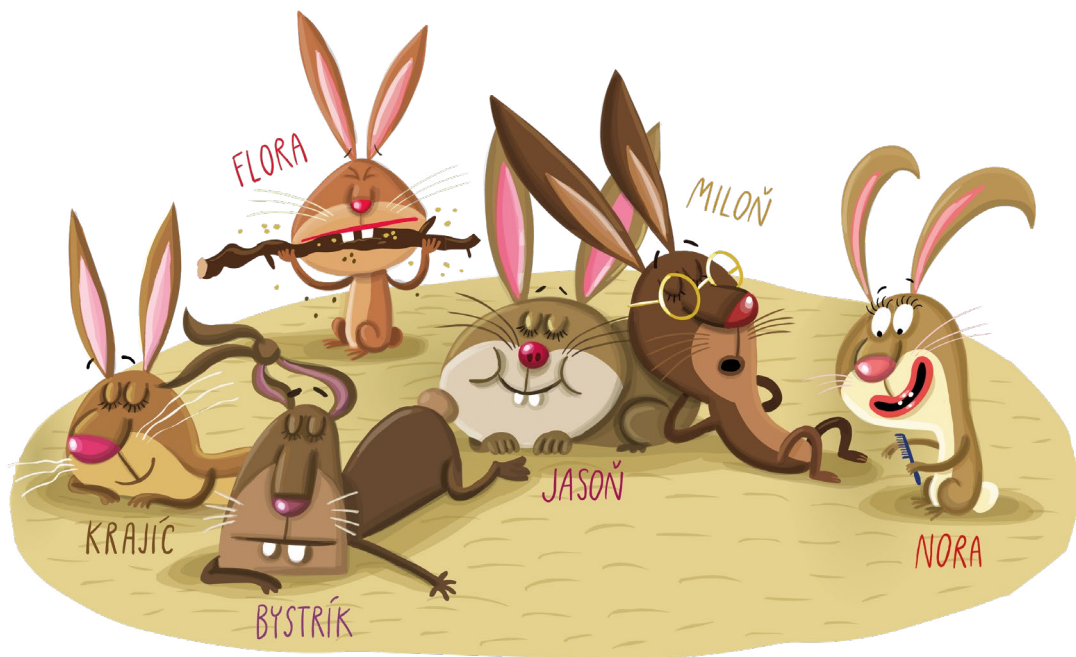
„ČICHÁM, ČICHÁM JETELINU,“ OLÍZL SE MLSNĚ.

„JDU NA VÝZVĚDY. KDO PŮJDE SE MNOU?“

„AŽ SI OBROUSÍM ZUBY,“ ŘEKLA FLORA.

„AŽ SI VYČEŠU BLECHY,“ PŘIDALA SE NORA.

„AŽ SI ROZMOTÁM UŠI,“ HEKAL PROBUZENÝ
BYSTRÍK.

JASOŇ S MILONĚM SE JEN OBRÁTILI NA
DRUHÝ BOK A SPALI DÁL.

„TAK JDU SÁM,“ POHODIL ZAJÍC KRAJÍC
HLAVOU.

ROZHRNUL VĚTVE ŠÍPKOVÉHO KEŘE,
KTERÉ MĚLI MÍSTO DVEŘÍ. POTÉ VYSKOČIL
NA VYHŘÁTOU MEZ.

2.

ZAJÍC KRAJÍC HOPKAL OD JETELINY
K JETELINĚ. TADY UŽDÍBL LÍSTEK, TADY
CELÝ TRS. PO CHVÍLI MĚL BŘICHO PLNÉ.
NATÁHL SE TEDY DO TRÁVY, ŽE BUDE

TRÁVIT. ZAVŘEL OČI. UŠI NASTAVIL
SLUNÍČKU. A VESELE SI NOTOVAL:

„JEDNA, DVA, TŘI... HAM.

PÁNI, JÁ SE MÁM!

V JETELÍČKU, JETELI

LEŽÍM JAKO V POSTELI,

K TOMU SI ZPÍVÁM.“

VTOM MU NA ČUMÁK SEDLA VČELA. NOHY
MĚLA PLNÉ PYLU. TAKOVÁ TÍHA! OPATRNĚ
PŘEŠLÁPLA. A TROCHU PYLOVÝCH ZRNEK
SPADLO ZAJÍCOVI DO NOSU.

„HE... HE... HÉ... PŠÍÍÍK!“

KÝCHL ZAJÍC KRAJÍC.

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy ***Zajíc Krajíc*** .

Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.